

מ"ת 40149/01/16 - מדינת ישראל נגד אלירן חובב

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 40149-01-16 מדינת ישראל נ' חובב(עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט אמיר דהאן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אלירן חובב (עציר)

החלטה

בפניי בקשת המאשימה לעצור את הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

הנאשם אלירן חובב ת.ז. ***** יליד 1990 מהעיר אשדוד, נעצר ביום 13.1.2016 וכתב אישום הוגש נגדו ביום 20.1.2016.

כתב האישום:

כתב האישום מייחס לנאשם כי החל מתחילת ינואר 2016 ערב לנתנאל בוזגלו (להלן: "כריש" או "נתי") בהלוואה של 40,000 ₪ בניכיון אשר נטל מאת גבי בן דוד (להלן: "סימו").

לאחר שכריש כשל מלשלם את חובו מסר סימו על כך לנאשם ואז החל הנאשם במסכת של איומים ותקיפות במטרה להניע את כריש לשלם את החוב.

על כך הואשם הנאשם בעבירות של סחיטה בכוח וסחיטה באיומים.

ראיות לכאורה:

הצדדים חלקו על ראיות לכאורה ומכאן שחלקו גם על עילת מעצר. ב"כ המשיב לא חלק על רוב העובדות האמורות בכתב האישום, אלא שטען כי דברי האיום ומה שנחזה להיות כתקיפה של כריש היה למעשה הצגה אשר בוימה ע"י הנאשם וע"י כריש שהוא חברו, על מנת לאחז את עיניו של סימו כאילו הנאשם עושה כל שביכולתו כדי לגבות את החוב עבור סימו.

ב"כ המשיב הצביע על שורה של אמירות באמרותיהם של סימו, כריש והנאשם, אשר יש בהם כדי לתמוך את גרסתו של הנאשם באמרותיו כי לא סחט את כריש וכי הדברים אשר נקלטו בהאזנות הסתר נאמרו תוך הסכמה בין הצדדים ליצירת מצג שווא.

ייתכן כי הגרסה היא גרסתו של הנאשם בחלק מאמרותיו, אך איננה גרסתו של כריש, אף שהסיגור טוען כי יש רמזים לגרסה זו באמרותיו של כריש.

לאחר שבחנתי את חומר הראיות והאזנתי להקלטות, אין דעתי כדעת ב"כ הנאשם, אף שטענתו מושכת את הלב.

אמרותיו של סימו מצביעות על כך שסימו נהג להלוות כספים במסגרת בית עסק אשר הוא מקיים (הצ'ינג') וכספים אלה ניתנו תמורת צ'קים של כריש עצמו או של אחרים, אלא שסימו לא נהג להלוות כסף ללא שאדם שלישי "ישים את פניו" ויבוא יחד עם אותו לווה - מדובר במעין ערבות של כבוד שניתנת בעל פה ושמתרתה להניע את הלווה לשלם, על מנת שלא יתבייש בפני אותו אדם ששם את פניו יחד איתו.

כך הצביע סימו על חמישה אנשים נוספים, אשר שמו את פניהם עבור כריש בהלוואות שונות.

יחד עם זאת, הדגיש סימו חזר והדגיש כי אין לו ציפיה כלשהיא שהאדם השלישי יסחט את הלווה באלימות או באיומים וכן אין כוונה לערבות במובן המשפטי של המושג מהסוג הנערך בכתב או בחוזה, אלא מעין בטחון הנובע מפומביות ההלוואה וממילת הכבוד של האדם השלישי.

מצג שווא שכזה מחייב כי כל המצגים יוצגו באופן פומבי ולא בסתר בין הנאשם לבין כריש וכי שני הצדדים ידאגו לכך שסימו או אחרים המקורבים אליו ייוודעו על הלחץ המופעל על כריש ויראו בנאשם אדם אשר לא חרג ממילת הכבוד שלו ומילא את חובתו המוסרית.

אלא שהראיות אינן תואמות גישה זו במלואן, אלא רק בחלקן והחלק שאיננו תואם מקים לבדו סיכוי סביר להרשעה.

בית המשפט האזין להקלטות שבין הנאשם לבין כריש. חלק מן האיומים מועבר ע"י SMS וחלק נקלט בהאזנת סתר לשיחות טלפון, או אף לניסיונות חיוג שלא יצאו אל הפועל, כאשר אף לגרסת המשיב לא נכחו במקום אנשים אחרים.

ראשית, אין מחלוקת כי כריש התקשר לסימו וביקש ממנו שלא יספר לנאשם על כך שהצ'ק חזר. לא ברור כיצד בקשה שכזו משתלבת עם גרסת הביום של האיומים. בהקלטה אחרת נשמע הנאשם זועם על כריש מדוע ביקש דבר כזה מסימו ואף שיחה זו איננה משתלבת בגרסת הביום, מה גם שנעשית ללא קהל.

שנית, נראה מהדבק ההקלטות כי הנאשם מבקש לפגוש את כריש במקום מבודד ולא בחברת אנשים אחרים ודבר זה סותר את גרסת הביום, שכן ביום צריך קהל. כך עולה מהקלטות 3677, 0300, 3767 ו- 5663.

שלישית, בהקלטה 8315 נעשה ניסיון התקשרות לטלפון מספר 050-5407407, אשר הוא הטלפון של יעקב לוי (יאנקה), שהוא בעל צ'ינג' אחר ומכאן שיעקב לוי לא היה נוכח בשיחה. המדובר בניסיון התקשרות שלא עלה יפה וניתן לדעת את המספר מן התא הקולי. במהלך צליל החיוג נשמעות בבירור המכות וצעקותיו של כריש והבטחותיו כי יגייס את הכסף, אך מיד לאחר הישמע ההודעה הקולית ובטרם תוקלט - מנותק הטלפון. במהלך הקלטה זו נשמע כריש מבוטת ומוכה ולא ברור כיצד סיטואציה זו, שלא היו לה עדים ואף נמנע במופגן מיאנקה להקשיב לה, תואמת את גרסת הביום, שהרי אילו היה לנאשם או לכריש רצון בקהל כל שהיו צריכים לעשות הוא לדאוג שהמכות והתחנונים יישמעו בתא הקולי של יאנקה, אך הם נהגו בדיוק ההיפך ולפני שהתא הקולי החל להקליט נותקה השיחה ע"י מי מהם.

אילו היה ברצונם של הנאשם וכריש לפרסם את דבר הלחץ והמכות כפי שגורסת גרסת הביום, היו הדברים נאמרים והצעקות נצעקות לאחר הישמע הצפצוף ולא כאשר הטלפון מחייג, אך הנאשם נהג להיפך וכשהוא מכה את המשיב תוך כדי ניסיון ההתקשרות ומפסיק דווקא כאשר ההודעה מתחילה להיות מוקלטת בטלפון של יאנקה.

הקלטה 8483 הינה שיחה שמבצע כריש ליאנקה מהמכשיר של הנאשם דווקא ודווקא אז אין מכות, איומים או צעקות ברקע.

זאת ועוד, לא ברור כיצד שיחתו של כריש לאשתו עדן, שבה הוא מורה לה לתת את הצמיד שלה, משתלבת בגרסה הכללית. לגבי שיחה זו מוסר כריש גרסה שאיננה תואמת את גרסתו של הנאשם ולפיה רק רצה לברר אם היהלומים בצמיד הם יהלומים השווים את מחירו של הצמיד ומשום כך ביקש את הצמיד בדחיפות ולא כדי לשלם חוב.

דבריו של כריש לאשתו אינם מוחצנים והוא אף אינו אומר לה שהוא צריך את הצמיד על מנת לשלם חוב שסוחטים ממנו, כפי שהיה מתבקש אילו היתה גרסת הביום נכונה וגם כאן מבוטת לכאורה הצגה ללא קהל.

גרסה זו אינה עולה בקנה אחד עם גרסת הביום, הגם שהשיחה בוצעה ביום 13.1.2016, סמוך לשעה 16:40 ובעיצומם של ניסיונות הסחיטה ובהשתלב בניסיונות אלה. הדעת היתה נותנת שכריש יבהיר לאשתו שמופעל עליו לחץ ע"י המשיב כדי שהיא תפרסם את העניין ותפעל כדי שהלחץ יוסר, אך נראה כי נעשה ההיפך.

בעניין השיחה של הצמיד יש לומר כי כריש ניהל שיחה זו מהטלפון של הנאשם ועשה זאת מחוץ לבית של יעקב לוי ויש לתמוה על שום מה עשה זאת רחוק מהבית של יעקב לוי, אם רצה לפרסם את עובדת הלחץ שלוחץ אותו הנאשם.

רביעית, הנאשם וכריש נקלטים בשיחה מדברים על חוב של 140,000 ₪ - מספר אשר תואם יותר את היקף החובות האמיתי של כריש ואיננו מתיישב גם הוא עם גרסת הביום, שכן המשיב אמר היה להיות "ערב" מול סימו רק על 40,000

נח.

חמישית, שיחתו של כריש עם "יאנקה" - יעקב לוי - מעידה על כך שהתנהלותו הכלכלית של כריש בעייתית ויאנקה מבהיר לו שהתנהלות זו עלולה "להתפוצץ". שיחה זו מנוהלת בשעה 16:50 בעיצומה של הסחיטה והנאשם כועס על כריש שעירב את יאנקה.

התנהגות זו גם היא אינה מתיישבת עם גרסת הביום, שכן הנאשם היה אמור להיות מעוניין שיתערבו בנושא כמה שיותר אנשים.

שישית, נראה כי הנאשם מוסר גרסה, אך כל אימת שמנסה החוקר להבין גרסה זו או לאתגר אותה, בוחר הנאשם בזכות השתיקה באופן אשר מקשה מאוד על הבנת שלמותה של הגרסה ועימותה עם ראיות אחרות.

זכות השתיקה היא זכות העומדת לכל נחקר, אך נקיטת עמדה כזו בחקירה עלולה לחזק את תמונת המסוכנות בשלב המעצר כשם שהיא עלולה לסייע לראיות התביעה בדיון באישום. בית המשפט העליון בבש"פ 3199/14 לנדואי ואח' התייחס לאפקט זה בדבריו:

לשתיקה בשלב המעצר יש מחיר כפול - הן במישור הראייתי והן לצורך סתירת המסוכנות:

"שתיקתו של העורר היא בבחינת שטר ושוברו בצידו לא רק במישור הראייתי, אלא גם במישור הליכי המעצר. הלכה פסוקה היא כי נאשם שיש כנגדו ראיות לכאורה אינו יכול ליהנות משני העולמות: גם לשותק על-אף הנטל הרובץ עליו להפריך את חזקת המסוכנות, וגם להשתחרר מהמעצר על אף שנותר בחזקת מסוכן (בש"פ 7216/05 אגבריה נ' מ"י [פורסם בנבו] (23.8.05); בש"פ 4881/03 קביליו נ' מ"י [פורסם בנבו] (9.6.03); בש"פ 8638/96 קורמן נ' מ"י, פד"י נ(5) 200, 206 (1996)). ובכלל, שתיקתו של חשוד מחזקת עמדת התביעה לצורך שלב המעצר [...]" (בש"פ 1648/11 אביטן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (7.3.2011)).

על זאת יש להוסיף את הדברים שנאמרו בבש"פ 1947/09 מדינת ישראל נ' איל לוי ואח' (טרם פורסם, 9.3.09):

"השתיקה מצטרפת להחשדה, ואחזור על שנאמר בע"פ 1707/08 אריש נ' מדינת ישראל (לא פורסם) כי "אין צורך להכביר מלים על כך שככלל, והחריגים יהיו נדירים, יסבור בית משפט כי השותק - יש לו מה להסתיר". אכן, שתיקתם של המשיבים עשויה לחזק את הראיות נגדם, כאמור בנוסח האזהרה בסעיף 28(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996. בפרשת קורמן הנזכרת ציין השופט זמיר (עמ' 260), כי נאשם שיש נגדו ראיות לכאורה בדבר ביצוע עבירה חמורה "אינו יכול ליהנות משני העולמות בעת ובעונה אחת; גם לשותק, על אף הנטל הרובץ עליו להפריך את חזקת המסוכנות, וגם להשתחרר מן המעצר על אף שהוא נותר בחזקת מסוכן". ואולם, באותו מקרה היה המדובר בהריגה; למרבה המזל, המשיבים דנן נעצרו

טרם הספיקו לבצע את הפשע לו קשרו לכאורה. החשדנות הסטטוטורית והשיפוטית הטבועה, ואודה ולא אבוש כי חש אני חשדנות כלפי השותקים, היא רק אחד המרכיבים. בא כוח המשיב 1 הפנה גם לבש"פ 8794/07 מדינת ישראל נ' ישעיה (לא פורסם) (השופטת חיות) בו שוחרר המשיב חרף שתיקה, וכן לבש"פ 11083/08 נחשונב נ' מדינת ישראל (לא פורסם) ובש"פ 11129/08 אנקווה נ' מדינת ישראל (לא פורסם), בהם הוזמן תסקיר מעצר חרף שתיקה; ראו גם בש"פ 9944/08 חביב נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט לוי). אכן, השתיקה מוסיפה היבט של חומרה לראיות שישנן, אך היא חלק ממכלול ואינה כמובן "שורה תחתונה" כשלעצמה."

כן ראו:

"הימנעותו של העורר מלהשיב לשאלות במהלך חקירתו, מחזקת, לפחות בשלב זה של המעצר, את מעורבותו הלכאורית של העורר במיוחס לו (סעיף 28(א) סיפא לחוק המעצרים). אכן, יכולות להיות סיבות רבות לשתיקה, ויכול להיות ששתיקתו של העורר נובעת מגורמים שאינם נהירים לנו, אך בסופו של יום, שתיקה זו מונעת את פיזור הערפל לגבי מעורבותו הלכאורית במיוחס לו בכתב האישום (בש"פ 5376/03 ליבני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 17.6.2003), פס' 5 להחלטתה של כבוד השופטת א' חיות; בש"פ 5472/11 מדינת ישראל נ' מוסיראתי ([פורסם בנבו], 11.8.2011), פס' 5 להחלטתו של כבוד השופט י' עמית).". [בש"פ 4667/12 מקסים אזולאי נ' מדינת ישראל (28.6.12) פסקה 8 להחלטת כב' השופט צ' זילברטל].

מסוכנות הנאשם ביחס לחלופה המוצעת:

עברו הפלילי של הנאשם רלוונטי וחמור

הנאשם הורשע בעבירות כדלקמן:

- החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית (2009)
 - תקיפה, פריצה, גניבה, איומים (3 עבירות), העלבת עובד ציבור, החזקת סכין, שוד מזוין, קשירת קשר לעשות פשע והפרת הוראה חוקית (2009)
 - איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית (3 עבירות) - (2007)
- עבר זה מחמיר את מסוכנותו של הנאשם, בהיותו משלב עבירות רכוש אלימות והפרות של הוראה חוקית, עם זאת יש להתחשב במידה בריחוקו של העבר בזמן (הנאשם הורשע ב 2009 ונדון למאסר של 40 חודשים).

עבירות של סחיטה באיומים - מסוכנות וחלופה

העבירות של סחיטה באיומים, הן עבירות המלמדות על מסוכנות ואינן מתאימות בדרך כלל לחלופת מעצר [ראו,

למשל: בש"פ 7283/98 גמלט נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 6.12.1998); בש"פ 7683/99 חנניב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 14.11.1999); בש"פ 5435/03 קייסי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 23.6.2003).

ראו בנוסף:

"...בעבירה של סחיטה באיומים גלומה מעצם טבעה ואופייה מסוכנותו של הנאשם, וכי בדרך כלל עבירות של סחיטה באיומים, ועבירות בהם הנאשם מפיל חיתתו על קרבנו, אינן מתאימות לחלופת מעצר (ראה למשל: בש"פ 7415/03 מדינת ישראל נ' אבו מוך ואח' (לא פורסם, 18.8.2003) ופסקי דין נוספים המאזכרים בו). כן נקבע כבר לא אחת כי בעבירות מסוג זה אף טבוע חשש לשיבוש הליכי משפט, בדרך של הטלת מורא על קרבן האיומים (בש"פ 1416/02 זינב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 26.2.2002)), וכי העבירה של סחיטה באיומים אינה מתאימה בדרך כלל לשחרור לחלופת מעצר". (ראו בש"פ 3355/04 חמודה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 18.4.2004))" [בש"פ 7759/08 מדינת ישראל נ' עמיר ולמר (טרם פורסם, 23.9.08)].

ראו עוד:

"עבירה של סחיטה ואיומים נמנית על סוג העבירות שניתן להמשיך ולבצען גם כאשר אדם ספון בביתו". ואכן פעמים רבות כבר הובעה בבית משפט זה הדעה כי עבירות של סחיטה באיומים, כמו גם עבירות אחרות בהן זורע הנאשם פחד בליבם של קורבנותיו, לרוב אינן מתאימות לחלופת מעצר (ראו בש"פ 7415/03 מדינת ישראל נ' אבו מוך, פ"ד נז(6) 77 (2003); בש"פ 2938/05 גזאוי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.4.2005); בש"פ 3431/08 שלום נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 1.5.2008)). אף-על-פי-כן, ברי כי על בית המשפט לבחון כל מקרה לגופו, בהתאם לחשש הקונקרטי הנשקף מן הנאשם (ראו בש"פ 9650/07 מדינת ישראל נ' בטיטו (לא פורסם, 19.11.2007))." [בש"פ 2207/09 רוני אליקיאשווילי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 21.4.09). פסקה 12 להחלטת כב' השופט מלצר].

עבירת סחיטה באיומים מעלה חשש לשיבוש הליכי משפט

עבירות הסחיטה באיומים מקימות ככלל חשש אינהרנטי לשיבוש הליכי משפט בדרך של הטלת מורא ופחד על המתלוננים [ראו, למשל: בש"פ 7415/03 מדינת ישראל נ' אבו מוך, פ"ד נז(6) 77, 81 (2003); בש"פ 1416/02 זינב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 26.2.2002); בש"פ 7322/03 עמר נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 14.8.2003)].

עבירת הסחיטה באיומים, גלומה בה מסוכנות הנאשם. כך גם מעצם טיבה, מעלה את החשש מפני שיבוש הליכי משפט בדרך של הטלת מורא על קורבן העבירה וככלל מצדיקה מעצר עד תום ההליכים. ראו:

בש"פ 5953/10 דרור אלפרון נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 6.9.10);

בש"פ 2938/05 גזאוי נ' מדינת ישראל - משטרת ישראל (טרם פורסם, 10.4.2005);

בש"פ 7317/06 מדינת ישראל נ' פלוני (טרם פורסם, 11.9.2006);

בש"פ 1416/02 מחמד זינב נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 26.2.02).

עם זאת אין בכך לשלול בצורה מוחלטת, בחינת חלופת מעצר ראויה שיש בה לאיין את מסוכנותו של הנאשם, ולבטל החשש מפני שיבוש הליכי משפט. ראו פסקי הדין הנ"ל. ראה :

בש"פ 6245/10 מרקוס נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 21.9.10).

חומר הראיות מעלה חשש ממשי לכך שהנאשם בקי ורגיל בסחיטה. אופן דיבורו של הנאשם, אלימותו, המהירות שבה מתבצעים הדברים והאימפולסיביות שלהם, מעלים חשש למסוכנות של הנאשם ואין המדובר דווקא במסוכנות כלפי המתלונן.

מצאתי כי חלופה על הנאשם תצלח רק אם יורחק מאזור אשדוד, שהוא האזור שבו יש חשש כי קשריו העברייניים המתבטאים היטב בחומר הראיות בתיק תופסים מקום.

זאת ועוד, נדרשת גם השגחה טובה, הפקדה גבוהה בסדר גודל שיעקר את רצון הנאשם לעסוק בענייני סחיטה ופיקוח אלקטרוני שיקטין את כוח הלחץ שלו. אלה יחד יוכלו לגבש חלופה שתוכל לצמצם את הסיכון.

חלופה שכזו - טרם הוצעה .

בהינתן נתונים אלה, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים .

הסניגור יהיה רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר ובה מקום מעצר בית מרוחק המתאים לפקא"ל לפחות 30 דקות נסיעה מאשדוד, שלושה ערבים טובים לפחות וערבון משמעותי במזומן תישקל בקשה זו ותשלח לתסקיר פיקוח ולחוות דעת מנהל פקא"ל כנדרש .

עקב היעדרותו הבלתי צפויה של מותב זה נחתמה ההחלטה בנפרד ותיקרא לנאשם היום על ידי כב' המותב התורן .

זכות ערר לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 30 יום .

התיק ינותב לקביעה בפני כב' השופט הבכיר חיים נחמיאס .

עמוד 7

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ו, 01 פברואר 2016 .